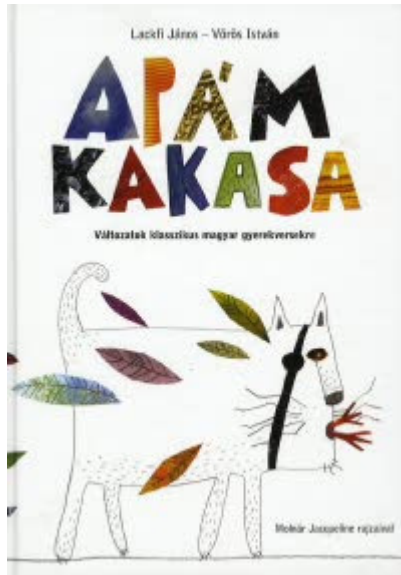

SZÉKESFEHÉRVÁRI GYEREKKÖLTÉSZETI VERSENY
1. VERSMŰHELY FOGLALKOZÁS

Vendégünk az **Apám kakasa** című kötet társszerzője,

Lackfi János

APÁM KAKASA

Ej, mi a szösz, kakas szakí,
csak nem a szobában lakik?
Megzakkant tán az öregem,
s beengedi ide nekem?

Ide repül, oda kotor,
tele önnel minden bokor,
bár nincs is bokor a házban,
s a kakast se kell magázzam.

Kukorékolsz, mint az ágyú,
az agyunk is belelágyl!
Mint a postás a levelet,
padlónk telepecsétéled!

Becsüld meg magad, öregem,
mert hát úszni nem tudsz te sem,
s ha levesben kötsz ki végül,
tarajod is belekékül!

Macska, téged arra intlek,
ne lépj túl bizonyos szintet!
Kakasnak erős a csőre,
vagdos vele nyakra-főre.

Láttam már félszemű kandúrt,
biztosítlak, jól elrandult!
S ha a harcban nem nyuvadsz ki,
hát apám fog agyoncsapni!

**Helyszín: Teleki Blanka Gimnázium és
Általános Iskola (Budai út 7.)**

**Időpont: 2010. október 28.,
csütörtök, 15.00 óra.**

**Lackfi János – Vörös István:
Apám kakasa. Változatok
klasszikus magyar
gyerekversekre**

Az Apám kakasa azzal a gondolattal játszik el, hogy milyenek lennének a klasszikus, mindenki által ismert gyerekversek, ha napjainkban születtek volna. Így lesz a Megy a juhász számaron...-ból Megy Béla bá Trabanton, a Mamából Nyanya – az Anyám tyúkjából pedig Apám kakasa.

**Lackfi János: Bicajom
Schimano nem más...**

Bicajom Shimano, nem más,
mutatom, ki a jó bringás.
Farolok, tekerek, pörgök,
lesik a nyavalyás törpök.

Emelem kezemet égnek,
kerekem emelem, tépek.
Julikám idenéz énrám:
kicsikét meginog bringám.